



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 907

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 noiembrie 2006

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 641 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.....	2-4
Decizia nr. 655 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	4-6
Decizia nr. 690 din 17 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă.....	6-7
Decizia nr. 691 din 17 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă.....	7-9
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.552. — Hotărâre privind reorganizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilei.....	9-16

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 641**

din 5 octombrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Dorina Gândilă, Eugen Alexandru Ștefănescu, Cristian Ștefănescu și Veronica Ștefănescu în Dosarul nr. 26.983/1/2004 (număr vechi 8.257/2004) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autoarei excepției, Dorina Gândilă, avocat, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A. a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea acesteia.

Având cuvântul, apărătorul autoarei excepției Dorina Gândilă arată că aceasta a fost citată la prezentul termen de judecată, cu mențiunea preschimbării termenului, și solicită aplicarea dispozițiilor art. 153 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbât decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. (...)*”.

Reprezentantul Ministerului Public se opune admiterii acestei cereri.

Curtea respinge cererea, arătând că termenul de judecată a fost preschimbât în ședința din Camera de consiliu din data de 5 septembrie 2006, fără citarea părților, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea acesteia, invocând argumentele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea *Radu împotriva României*, din data de 20 iulie 2006, prin care Curtea a afirmat, printre altele, că există o violare a art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și obligația statului român de a restitui reclamanților în speță, persoane fizice, un imobil-construcție, în natură sau prin echivalent.

De asemenea, susține că textul de lege criticat, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, contravine principiului constituțional al garantării și ocrotirii dreptului de proprietate și proprietății private, cu atât mai mult cu cât privarea de proprietate nu este justificată de interesul general, în sensul art. 1 paragraful 2 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind vorba de un bun imobil revendicat de la o societate comercială, asupra căruia aceasta din urmă nu exercită dreptul de folosință.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie. Arată că hotărârea Curții europene a drepturilor omului, pronunțată în cauza *Radu împotriva României*, nu este incidentă în prezenta cauză.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 26.983/1/2004 (număr vechi 8.257/2004), **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Dorina Gândilă, Eugen Alexandru Ștefănescu, Cristian Ștefănescu și Veronica Ștefănescu.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al garantării și ocrotirii dreptului de proprietate în mod egal, indiferent de titular, și creează o discriminare între foștii proprietari îndreptățiți la restituirea unor imobile preluate abuziv de stat. Astfel, se susține că persoana îndreptățită la restituirea unui imobil evidențiat în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate integral are dreptul la restituirea în echivalent, constând în despăgubiri corespunzătoare valorii de piață a imobilului solicitat, indiferent de împrejurarea că imobilul a fost preluat de stat cu titlu sau fără titlu, spre deosebire de foștii proprietari ai imobilelor preluate de stat, afectate unor activități publice, și pentru care legea prevede restituirea în natură. Se mai arată că textul de lege criticat realizează o expropriere nelegală, contravenind dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Legea fundamentală.

**Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală** apreciază că excepția de



neconstituționalitate este întemeiată, arătând că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală, referitor la garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private, indiferent de titular.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție.

**Avocatul Poporului** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit cărora:

*„(1) Pentru imobilele evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2), persoanele îndreptățite au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate.*

*(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care imobilele au fost înstrăinate.*

*(3) În situația imobilelor prevăzute la alin. (1) și (2), măsurile reparatorii în echivalent se propun de către instituția publică care efectuează sau, după caz, a efectuat privatizarea, dispozițiile art. 26 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.*

*(4) În situația bunurilor imobile preluate cu titlu valabil, înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administrației publice centrale sau locale, persoana îndreptățită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza întâi, alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Constituție, referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, precum și la expropriere.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție, și cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 253 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 11 aprilie 2006, Curtea a statuat că legiuitorul poate reglementa exceptarea de la restituirea în natură a imobilelor preluate de stat fără titlu valabil, în vederea asigurării stabilității raporturilor juridice deja create în cadrul circuitului civil. S-a mai reținut, în decizia menționată, că opțiunea legiuitorului de a acorda despăgubiri corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate nu vine în contradicție cu spiritul Legii nr. 10/2001, și anume cu caracterul reparator consacrat de aceasta, fiind în deplină concordanță cu art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Cele statuate în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 44 alin. (3) referitoare la expropriere, se constată că aceste dispoziții constituționale nu sunt relevante în cauză.

De asemenea, Curtea reține că autorii excepției au solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate, invocând Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Radu împotriva României*, din data de 20 iulie 2006, prin care a fost constatată obligația Statului român de a restitui în natură sau prin echivalent un imobil-construcție, urmare a încălcării art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea constată că, în hotărârea menționată, instanța de contencios european al drepturilor omului a reținut o încălcare a reglementării internaționale privind protecția proprietății, motivată între altele de faptul că societatea pe acțiuni „Proprietatea” — organism de plasare de valori mobiliare la care participă persoanele îndreptățite la măsurile reparatorii prin echivalent, în temeiul Legii nr. 10/2001 — în prezent „nu funcționează într-un mod susceptibil să conducă la acordarea unei despăgubiri reclamanților (...)”, fără a institui o obligație a legiuitorului de a modifica soluția legislativă în vigoare.

Mai mult, apreciind asupra cadrului normativ existent în materia legilor reparatorii privind proprietatea, Curtea europeană a arătat că Legea nr. 247/2005 „aplică principiile exprimate în jurisprudența internațională, judiciară sau arbitrală referitoare la despăgubirile datorate în caz de acte ilicite și confirmate în mod constant în jurisprudența Curții europene referitoare la privațiunile ilegale sau *de facto* (...)”.

Astfel, Curtea nu poate reține nici un argument care să conducă la reconsiderarea jurisprudenței sale referitoare la textul de lege criticat în prezenta cauză.



Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Dorina Gândilă, Eugen Alexandru Ștefănescu, Cristian Ștefănescu și Veronica Ștefănescu în Dosarul nr. 26.983/1/2004 (număr vechi 8.257/2004) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Irina Loredana Gulie**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**DECIZIA Nr. 655**

din 5 octombrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)  
și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diaton 4 MT” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.778/2006 al Judecătoria Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie și arată că obligația angajatorului de a încheia contractul individual de muncă în formă scrisă, care să conțină toate drepturile și obligațiile părților, este necesară atât pentru protecția angajatului împotriva unei atitudini abuzive a angajatorului, cât și pentru protecția angajatorului împotriva actelor abuzive ale angajatului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.778/2006, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diaton 4 MT” — S.R.L. din Iași cu prilejul soluționării plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Codul muncii contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 41 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție. În acest sens, arată că textele de lege criticate, care instituie pentru angajator obligativitatea încheierii contractului individual de muncă în forma scrisă, îngreșesc dreptul la muncă al cetățenilor și contravin principiului libertății comerțului, în timp ce regimul sancționator prevăzut pentru angajator este discriminativ diferențiat față de cel stabilit pentru salariați.

**Judecătoria Iași** apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. În acest sens, arată că principiul egalității în drepturi înseamnă o reglementare unitară și un tratament nediscriminatoriu pentru situații identice, ceea ce nu este cazul în raportul dintre angajat și angajator. De asemenea, arată că încheierea contractului de muncă în formă scrisă este de natură a contribui la mărirea stabilității raporturilor juridice de muncă și este necesară pentru înregistrarea contractelor de muncă la inspectoratul teritorial de muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată



președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

**Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că textele de lege criticate sunt aplicabile tuturor angajatorilor, fără privilegii și discriminări. De asemenea, poziția diferită în care se găsește angajatul față de angajator justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat. Mai arată că încheierea contractului individual de muncă în formă scrisă reprezintă o condiție *ad validitatem* care nu afectează substanța raportului juridic de muncă, iar sancționarea angajatorului pentru primirea la muncă a persoanelor fără încheierea contractului de muncă în formă scrisă nu aduce atingere dreptului la muncă. În sfârșit, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, pronunțată în Decizia nr. 448/2005.

**Avocatul Poporului** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât angajatul și angajatorul se află în situații juridice diferite, ceea ce justifică, în mod obiectiv, regimul juridic diferit. De asemenea, consideră că încheierea contractului individual de muncă în formă scrisă reprezintă o garanție menită să împiedice comportamentul abuziv al angajatorului.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, așa cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 5 iulie 2005, și articolul unic pct. 28 din Legea nr. 371/2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 16 alin. (1): „*Contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților, în formă scrisă, în limba română. Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului. Angajatorul persoană juridică, persoana fizică autorizată să desfășoare o*

*activitate independentă, precum și asociația familială au obligația de a încheia, în formă scrisă, contractul individual de muncă anterior începerii raporturilor de muncă.*”;

— Art. 276 alin. (1) lit. e): „*Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...]*

*e) primirea la muncă a persoanelor fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de la 1.500 lei la 2.000 lei pentru fiecare persoană identificată, fără a depăși valoarea cumulată de 100.000 lei;*”.

În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 41 referitor la dreptul la muncă și protecția socială a muncii și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), care prevede că „*Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*” și consacră obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai fost examinate de Curte sub aspectul constituționalității în raport cu dispozițiile art. 41 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 448 din 15 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 septembrie 2005, Curtea a statuat că „răspunderea pentru încheierea contractului individual de muncă revine, în mod firesc, angajatorului. Existența contractului previne comportamentul abuziv al angajatorului, dar și atitudinea incorectă a salariatului în îndeplinirea sarcinilor pentru care s-a angajat. Încadrarea în muncă doar cu forme legale, pe baza unor contracte individuale de muncă, asigură și cunoașterea și exercitarea obligațiilor legale ce le revin celor care folosesc forță de muncă salariată.

Prevederea obligației încheierii contractului individual de muncă în formă scrisă, precum și sancționarea neîndeplinirii acestei obligații legale nu îngrădesc în niciun fel exercițiul dreptului la muncă și, cu atât mai puțin, libertatea comerțului.”

Întrucât nu s-au evidențiat elemente sau motive noi care ar putea determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele deciziei citate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 16 alin. (1), Curtea constată că angajatorul și salariatul se află în situații obiectiv diferite, determinate de drepturile și îndatoririle lor specifice în cadrul raportului juridic de muncă, astfel că instituirea unui tratament juridic diferențiat este pe deplin justificată, necontravenind principiului constituțional al egalității în drepturi care, în situații de fapt obiectiv diferite, permite reglementarea unui tratament juridic diferit.

În sfârșit, Curtea constată că îndeplinirea unei obligații legale justificate de rațiuni obiective, precum cele reținute mai sus, nu poate fi în niciun caz privită ca o piedică adusă activității angajatorului, de natură să aducă atingere liberei inițiative ori concurenței.



Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 276 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diaton 4 MT” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.778/2006 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 690

din 17 octombrie 2006

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unirea Shopping Center” — S.A. din București în Dosarul nr. 106/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că norma procedurală supusă controlului este în deplină concordanță cu prevederile art. 44 alin. (7) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 106/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Unirea Shopping Center” — S.A. din București cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul București — Secția a VIII-a

conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că nici dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă ca, de altfel, nicio altă reglementare procedurală a unui motiv de recurs nu ar trebui să încalce prevederile art. 44 alin. (7) din Constituția României, întrucât instanța de judecată nu trebuie să examineze doar corecta aplicare a unui text în sine, fie el și referitor la dreptul de proprietate, ci și prin raportare la respectarea sarcinilor privind protecția mediului.

**Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu prevederile art. 44 alin. (7) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

**Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din



Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate: [...]*”

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii;”

Autorul excepției susține că reglementarea criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (7) potrivit cărora dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unirea Shopping Center” — S.A. din București în Dosarul nr. 106/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Ingrid Alina Tudora**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 691

din 17 octombrie 2006

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 3.650/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și în Dosarul nr. 1.131/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă, și de Societatea Comercială „Valdor” — S.R.L. din Slănic Prahova în Dosarul nr. 1.556/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.002D/2006, nr. 1.226D/2006 și nr. 1.230D/2006, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.226D/2006 și nr. 1.230D/2006 la Dosarul nr. 1.002D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie.



## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.650/2005, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Emil Balaure cu ocazia soluționării unei cereri de recuzare.

Prin Încheierea nr. 39 din 5 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.131/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Emil Balaure cu ocazia soluționării unei cereri de recuzare formulate împotriva tuturor judecătorilor Tribunalului Iași.

Prin Încheierea din 11 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.556/2006, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Valdor” — S.R.L. din Slănic Prahova cu ocazia soluționării unei cereri de recuzare formulate împotriva tuturor judecătorilor Tribunalului Neamț.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate, care împiedică recuzarea tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții, încalcă flagrant dreptul constituțional la un proces echitabil, drept consacrat și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că „dreptul la recuzare este un drept al justițiabilului de care acesta trebuie să poată uza atunci când constată că se urmărește, în mod vădit, să se pronunțe o hotărâre părtinitoare”.

**Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii, instanța invocă Decizia Curții Constituționale nr. 97/2006.

**Curtea de Apel Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este îndreptățit să stabilească măsurile legislative adecvate pentru a se asigura desfășurarea proceselor și pentru a împiedica abuzul de drept.

**Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură, prin care legiuitorul a înțeles să asigure condițiile exercitării de către părți, cu bună-credință, a drepturilor lor procesuale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 97/2006, nr. 183/2006, nr. 280/2006 și nr. 319/2006.

**Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă

jurisprudența instanței de contencios constituțional, și anume deciziile nr. 97/2006, nr. 241/2006 și nr. 183/2006.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

## CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora:

*„Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*

*Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”*

Autorii excepției susțin că reglementările criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și dispozițiilor cuprinse în art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză și cu motivări asemănătoare.

Astfel, prin Decizia nr. 183 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie 2006, Curtea a reținut că instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului, cauzată de legătura de rudenie sau afinitate cu una dintre părți, interesul personal pe care îl are în soluționarea cauzei deduse judecății sau alte asemenea împrejurări, expres prevăzute de lege. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

De asemenea, prin Decizia nr. 319 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 16 mai 2006, Curtea a statuat că, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.



Pentru aceleași argumente Curtea constată că apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță și cu privind dreptul persoanei de a se adresa efectiv unei prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru instanțe naționale și de a beneficia de un proces echitabil.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 3.650/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și în Dosarul nr. 1.131/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și de Societatea Comercială „Valdor” — S.R.L. din Slănic Prahova în Dosarul nr. 1.556/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Ingrid Alina Tudora**

## HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

### GUVERNUL ROMÂNIEI

#### HOTĂRĂRE

#### privind reorganizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritatea Națională a Vănilor se reorganizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) Autoritatea Națională a Vănilor asigură aplicarea politicii vamale a statului și exercită atribuțiile stabilite prin lege.

(3) Sediul Autorității Naționale a Vănilor este în municipiul București, str. Matei Millo nr. 13, sectorul 1.

Art. 2. — Autoritatea Națională a Vănilor asigură aplicarea legislației în domeniul vamal, în mod uniform, imparțial, transparent și nediscriminatoriu, tuturor persoanelor fizice și juridice, indiferent de statutul lor juridic și de forma de organizare și funcționare a acestora.

Art. 3. — Modelul și caracteristicile siglei Autorității Naționale a Vănilor sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 4. — (1) În realizarea obiectului său de activitate Autoritatea Națională a Vănilor are, în principal, următoarele atribuții:

1. aplică în domeniul vamal măsurile specifice rezultate din programele guvernamentale și din reglementările

vamale și alte dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală sau supuse controlului vamal;

2. organizează, îndrumă și controlează activitatea direcțiilor regionale vamale și a birourilor vamale din subordine;

3. urmărește și supraveghează respectarea reglementărilor vamale pe întregul teritoriu al țării și exercită controlul specific potrivit legislației în vigoare;

4. ia măsuri pentru prevenirea, combaterea și sancționarea contravențiilor în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

5. participă împreună cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale la elaborarea proiectelor de acte normative în domeniul vamal;

6. aplică prevederile Tarifului vamal și ale altor acte normative referitoare la acesta;

7. aplică prevederile legale prin care se transpun directivele Comisiei Europene privind originea preferențială și nepreferențială a mărfurilor și elaborează metodologii pentru aplicarea regulilor de origine preferențiale cuprinse în protocoalele de reguli de origine la acordurile încheiate de Uniunea Europeană;



8. asigură aplicarea prevederilor cu caracter vamal din acordurile, convențiile și tratatele internaționale la care România este parte;

9. urmărește aplicarea corectă a regulilor de interpretare a Nomenclaturii sistemului armonizat și de evaluare în vamă a mărfurilor, precum și a prevederilor actelor normative referitoare la taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accize și alte drepturi vamale;

10. elaborează norme metodologice pentru organele proprii de control și le supune spre aprobare Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală;

11. elaborează și adoptă norme tehnice de aplicare a prevederilor Regulamentului vamal;

12. elaborează propuneri privind sistematizarea legislației vamale;

13. acționează pentru îndeplinirea programelor privind integrarea vamală europeană;

14. coordonează, îndrumă și controlează activitatea direcțiilor regionale vamale și a birourilor vamale pe linia prevenirii și combaterii traficului ilicit de droguri, arme, explozivi, alte produse cu regim special, obiecte din patrimoniul cultural național; urmărește, în cooperare cu celelalte organe abilitate ale statului, cazurile de spălare a banilor prin operațiuni vamale;

15. verifică modul de declarare de către titularul operațiunii vamale sau de către reprezentantul său a drepturilor de import și a altor drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe care, potrivit legii, sunt în atribuția autorității vamale; încasează și virează aceste drepturi; stabilește, prin controlul ulterior al declarațiilor, diferențele și asigură încasarea sau, după caz, rambursarea ori remiterea acestora; aplică formele și instrumentele de plată și de garantare a drepturilor de import și a altor impozite și taxe aflate în competența sa;

16. controlează mijloacele de transport încărcate cu mărfuri de import, export sau aflate în tranzit, precum și bagajele însoțite sau neînsoțite ale călătorilor care trec frontiera de stat a României și verifică legalitatea și regimul vamal ale acestora, potrivit reglementărilor vamale în vigoare; reține, în vederea confiscării, mărfurile care fac obiectul unor abateri de la legislația vamală și pentru care legea prevede o astfel de sancțiune;

17. verifică, potrivit reglementărilor vamale în vigoare, pe timp de zi și de noapte, clădiri, depozite, terenuri, sedii și alte obiective și poate preleva, în condițiile legii, probe pe care le analizează în laboratoarele proprii sau agreate în vederea identificării și expertizării mărfurilor supuse vămii;

18. efectuează investigații, supravegheri și verificări, potrivit reglementărilor legale în vigoare, în cazurile în care sunt semnalate situații de încălcare a legislației vamale de către persoane fizice și juridice; verifică registre, corespondența și alte forme de evidență și are dreptul de a cere oricărei persoane fizice sau juridice să prezinte, fără plată, documentația și informațiile privind operațiunile vamale;

19. exercită controlul ulterior conform reglementărilor vamale;

20. asigură sistemul informatic integrat vamal, datele și prelucrările acestora pentru statistica vamală și de comerț exterior; gestionează informațiile cu privire la colectarea datoriei vamale;

21. reprezintă în fața instanțelor, direct sau prin organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, interesele statului în cazurile de încălcare a normelor vamale;

22. asigură, prin intermediul Biroului central înființat conform art. 174<sup>24</sup> alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, transmiterea și/sau primirea pe cale electronică a informațiilor privind acordarea asistenței pentru recuperarea în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și pentru recuperarea într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România;

23. asigură aplicarea prevederilor legale privind recuperarea în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și a celor privind recuperarea într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România, pentru creanțele pe care le administrează potrivit legii;

24. întocmește studii, analize și elaborează proiecte de acte normative privind organizarea activității proprii, pe care le supune ministrului finanțelor publice, cu avizul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru a fi valorificate și promovate;

25. face propuneri de avizare a proiectelor de acte normative elaborate de alte ministere și instituții centrale, care cuprind măsuri referitoare la domeniul vamal;

26. aplică legislația în ceea ce privește raporturile de serviciu și raporturile de muncă ale personalului propriu;

27. organizează, prin Școala de Finanțe Publice și Vamă, programe de formare, pregătire și perfecționare profesională a personalului vamal;

28. elaborează și fundamentează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli propriu, precum și programul de investiții, pe care le transmite Ministerului Finanțelor Publice în vederea cuprinderii în bugetul centralizat al acestuia; asigură execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

29. organizează și asigură alocarea, mișcarea, evidența și controlul mijloacelor și echipamentelor din dotare;

30. colaborează, pe bază de protocol, cu structurile abilitate ale Ministerului Administrației și Internelor, precum și cu alte organe ale statului sau asociații patronale, cu atribuții în aplicarea legii ori interesate în realizarea politicii vamale;

31. cooperează, pe bază de reciprocitate, cu autoritățile vamale ale altor state, precum și cu organismele internaționale de specialitate, în vederea prevenirii, cercetării și combaterii fraudelor vamale;

32. organizează și execută controlul respectării prevederilor legale privind supravegherea mișcării produselor accizabile pe teritoriul național;

33. propune măsuri cu privire la îmbunătățirea activității de colectare și încasare a veniturilor provenite din produse accizabile și de întărire a capacității de control în închiderea circuitelor mișcării produselor accizabile;



34. organizează și acordă asistență de specialitate contribuabililor în domeniul mișcării produselor accizabile;

35. adoptă măsurile necesare pentru asigurarea aplicării prevederilor Convenției privind utilizarea tehnologiei informațiilor de către serviciile vamale, încheiată la 26 iulie 1995, în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană — JO C 316, 27 noiembrie 1995, p. 34 — și ale Convenției cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale, încheiată la 18 decembrie 1997, în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană — JO C 24, 23 ianuarie 1998, p. 2;

36. administrează și gestionează, începând cu data de 1 ianuarie 2007, în cooperare cu autoritățile vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene, aspectele vamale ce decurg din aplicarea aranjamentului administrativ privind sistemul cotelor tarifare comunitare;

37. îndeplinește atribuțiile legate de realizarea controalelor Fondului European de Garantare Agricolă, delegate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură în calitate de organism responsabil în plan național de derularea și gestionarea fondurilor europene pentru agricultură;

38. efectuează gestionarea riscurilor pe bază de surse și de strategii naționale și internaționale;

39. raportează Comisiei Europene, după data de 1 ianuarie 2007, cazurile de fraudă și neregularități privind drepturile vamale mai mari de 10.000 euro;

40. încasează și contabilizează, după data de 1 ianuarie 2007, resursele proprii tradiționale (taxe vamale, contribuții agricole, taxe antidumping) ale bugetului comunitar.

(2) Autoritatea Națională a Vănilor îndeplinește toate atribuțiile și are toate competențele conferite prin legi sau prin alte acte normative în vigoare.

Art. 5. — (1) Autoritatea Națională a Vănilor este condusă de un vicepreședinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu rang de subsecretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru.

(2) Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, reprezintă autoritatea vamală în raporturile cu autoritățile și instituțiile publice, cu operatorii economici, cu celelalte persoane juridice și fizice, precum și cu orice alte organisme din țară sau din străinătate și răspunde în fața președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau a ministrului finanțelor publice, după caz, pentru întreaga activitate a sistemului vamal.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, emite, în condițiile legii, ordine cu caracter individual sau normativ și instrucțiuni de aplicare a reglementărilor vamale.

(4) Ordinele cu caracter normativ și instrucțiunile de aplicare a reglementărilor vamale se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, are calitatea de ordonator secundar de credite.

Art. 6. — (1) Directorul Direcției antifraudă vamală, directorul Direcției supraveghere produse accizate și tranzite și directorul Direcției tehnici de vămuire și tarif vamal sunt numiți, în condițiile legii, prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor,

poate delega unele competențe ce îi revin în calitate de conducător al instituției altor funcționari publici de conducere.

(3) Delegarea competențelor ca înlocuitor al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

Art. 7. — (1) Aparatul central al Autorității Naționale a Vănilor are structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 2. În cadrul acesteia, prin ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, se pot organiza servicii, birouri și alte compartimente funcționale și se stabilește numărul posturilor de conducere, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(2) Directorii, directorii adjuncți, șefii de servicii, șefii de birouri și ai altor compartimente funcționale din aparatul central al Autorității Naționale a Vănilor sunt numiți, potrivit legii, prin ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

(3) Numărul maxim de posturi pentru Autoritatea Națională a Vănilor și unitățile subordonate acesteia este de 4.588, exclusiv postul de demnitar.

(4) Autoritatea Națională a Vănilor are reprezentanți permanenți la Misiunea României pe lângă Uniunea Europeană sau în cadrul altor organisme internaționale, care asigură legătura operativă pe probleme vamale. Desemnarea acestora se face prin ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

Art. 8. — (1) Structura organizatorică a direcțiilor regionale, birourilor și punctelor vamale, unități subordonate Autorității Naționale a Vănilor, se aprobă prin ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

(2) Directorii executivi, directorii executivi adjuncți, șefii de servicii, șefii de birouri și ai altor compartimente funcționale din structura direcțiilor regionale vamale sunt numiți, potrivit legii, prin ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, potrivit legii.

(3) Directorii executivi ai direcțiilor regionale vamale au calitatea de ordonatori terțieri de credite.

Art. 9. — (1) Personalul vamal și contractual din cadrul birourilor vamale de frontieră care își încetează activitatea începând cu 1 ianuarie 2007 va fi numit pe bază de examen în funcțiile vacante la data de 1 ianuarie 2007, existente în statele de funcții ale aparatului central al Autorității Naționale a Vănilor, ale direcțiilor regionale vamale și birourilor vamale.

(2) Personalul vamal și contractual din cadrul direcțiilor regionale vamale și al birourilor vamale care își reduc numărul de posturi prin reorganizare va fi numit pe bază de examen în posturile prevăzute în statele de funcții în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

(3) Examenele pentru numirea în funcțiile vacante prevăzute la alin. (1) și (2) se organizează până la data de 15 decembrie 2006. Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea examenelor se aprobă prin ordin al



vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

(4) Personalul vamal și contractual ale cărui posturi se desființează sau se reduc începând cu data de 1 ianuarie 2007 beneficiază de drepturile prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art. 10. — Până la data de 10 noiembrie 2006 Autoritatea Națională a Vănilor va adopta ordinele cu privire la structura organizatorică și statele de funcții ale aparatului central al Autorității Naționale a Vănilor, ale direcțiilor regionale vamale și birourilor vamale, valabile începând cu data de 1 ianuarie 2007.

Art. 11. — (1) Statul de funcții pentru aparatul central al Autorității Naționale a Vănilor se aprobă de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

(2) Statele de funcții pentru direcțiile regionale vamale și birourile vamale se aprobă de către vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

Art. 12. — (1) Atribuțiile și sarcinile structurilor funcționale din aparatul central, precum și din unitățile subordonate ale Autorității Naționale a Vănilor se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare aprobat de vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor.

(2) Atribuțiile și răspunderile individuale ale funcționarilor publici și ale personalului contractual din structura Autorității Naționale a Vănilor se stabilesc prin fișa postului, în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare și cu legislația în vigoare.

(3) Răspunderea personalului Autorității Naționale a Vănilor este cea prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 243/2004, cu modificările ulterioare, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau după caz, de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — (1) Autoritatea Națională a Vănilor are în dotare mijloace de transport auto și navale, pentru activități specifice, având structura, numărul și consumul de carburanți prevăzute la pct. I din anexa nr. 3.

(2) Repartizarea sau, după caz, redistribuirea pe structuri ale Autorității Naționale a Vănilor a mijloacelor de

transport se face prin ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vănilor, cu încadrarea în normativele prevăzute la pct. I din anexa nr. 3.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor în domeniul controlului antidrog și materialelor explozive, Autoritatea Națională a Vănilor are în dotare câini dresați, potrivit pct. II din anexa nr. 3.

Art. 14. — Formarea și perfecționarea personalului vamal se realizează prin cursuri de pregătire specifice domeniului de activitate, organizate la nivel central și teritorial, prin Școala de Finanțe Publice și Vamă, precum și de alți furnizori de formare, în condițiile legii. Pregătirea profesională va fi efectuată ca urmare a unei analize a necesarului, acordându-se prioritate formării de formatori. Întreaga pregătire profesională a personalului vamal este coordonată la nivel central, fiind organizată o evidență a pregătirii profesionale.

Art. 15. — (1) Sumele necesare în vederea funcționării Autorității Naționale a Vănilor se asigură de la bugetul de stat.

(2) În scopul realizării rolului și atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea Națională a Vănilor poate beneficia de consultanță și asistență din străinătate, precum și de programe de formare și perfecționare a pregătirii personalului, în limita fondurilor bugetare alocate sau a altor surse atrase din țară sau din străinătate, potrivit legii.

Art. 16. — (1) Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene și consiliile locale asigură, la cererea autorității vamale, spațiile corespunzătoare pentru desfășurarea activității instituției vamale din teritoriu sau, după caz, terenuri pentru construirea de sedii proprii, în condițiile legii.

(2) Autoritatea Națională a Vănilor va propune, în programul propriu de investiții, fondurile necesare pentru construirea de sedii proprii.

Art. 17. — Anexele nr. 1—3\*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 18. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 165/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vănilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 14 martie 2005, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU  
**CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,  
**Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu**  
Ministrul administrației și internelor,  
**Vasile Blaga**

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,  
**Cătălin-Ionel Dănilă,**  
secretar de stat

București, 1 noiembrie 2006.  
Nr. 1.552.

\*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

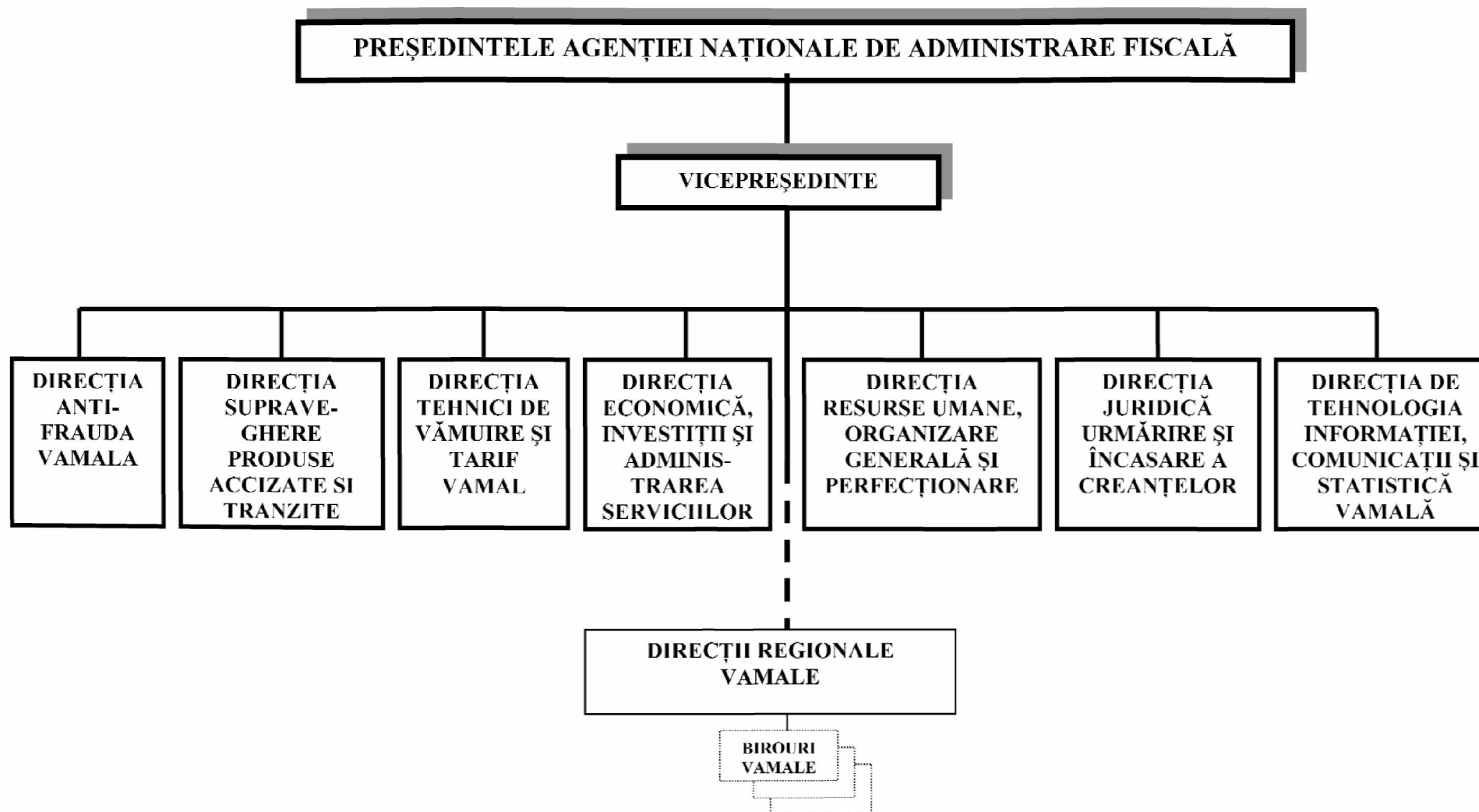


**SIGLA**  
**Autorității Naționale a Vănilor**

Are următoarele caracteristici: are formă ovală, fondul este albastru, cu margine galbenă. În partea superioară este redată stema României, în culorile oficiale. Deasupra acesteia apare, pe fondul alb al unui drapel, inscripția „ROMÂNIA”, în culoare albastră. În partea inferioară a siglei apare inscripția „VAMA”, imprimată în alb, iar dedesubt, simbolul „Mercur”, inscripționat în galben. Marginea de jos a ovalului este prezentată în fald de drapel, cu fond alb, pe care sunt scrise cuvintele „DOUANE” și „CUSTOMS”.



STRUCTURA ORGANIZATORICĂ  
a aparatului central al Autorității Naționale a Vămirilor





## D O T Ă R I

## I. Mijloace de transport

Nr. crt.	UNITATEA/ SUBUNITATEA	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)	Consumul maxim aprobat (litri)
0	1	2	3	4
1.	<b>AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR</b>	- Autoturisme	8	350 l/lună
		- Autovehicule pentru transport de marfă și de persoane (activități de aprovizionare, deplasare a personalului operativ, protocol)	5	350 l/lună
		- Autoturisme operative (supravegheri, însoțiri, controale, investigații)	120	350 l/lună
		- Autovehicule (autoutilitare pentru depistarea drogurilor, substanțelor cu regim special, prelevări de probe, transportul câinilor)	30	350 l/lună
		- Autoturism operativ (control, inspecții - unitate nucleară)	9	300 l/lună
		- Autospeciale (laborator mobil pentru control vamal cu raze X, raze gamma)	11	1.500 l/lună
2.	<b>Direcții regionale vamale</b>	- Autoturisme	10	350 l/lună
		- Autovehicule pentru transport de marfă și de persoane (activități de aprovizionare, deplasare a personalului operativ, protocol)	20	350 l/lună
3.	<b>Birouri vamale</b>	- Autoturisme operative	100	350 l/lună
		- Autoturisme operative (control pistă – pentru fiecare birou vamal din aeroporturile internaționale)	13	150 l/lună
		- Autovehicule operative pentru birourile vamale de frontieră (transport de valori, de bunuri confiscate, al personalului operativ, supraveghere porturi, zone libere)	22	900 l/lună
		- Autovehicule operative pentru birourile vamale cu puncte vamale între 5-90 km față de localitatea de reședință (transport de valori, de bunuri confiscate, al personalului operativ)	22	300 l/lună
		- Șalupe pentru patrulare, control și supraveghere vamală, în limitele de competență	10 3	80 l/oră pentru maximum 60 ore /lună 100 l/oră pentru maximum 60 ore/lună



## II. Câini

Nr. crt.	UNITATEA	DENUMIREA	NUMĂR MAXIM
1.	<b>AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR</b>	Câini dresați pentru Serviciul antidrog și produse cu regim special	60

## NOTĂ:

a) Listele cu birourile vamale de frontieră și de interior (cu puncte vamale între 5—90 km față de localitățile de reședință) care au dreptul la autovehicule operative pentru transportul valorilor, bunurilor confiscate și al personalului operativ se aprobă de vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vămilelor, la propunerile temeinic justificate ale directorilor executivi ai direcțiilor regionale vamale.

b) Nu se consideră depășiri la consumul normat la mijloacele de transport consumul care la nivelul anului se încadrează în limita carburantului normat în raport cu numărul de mijloace aprobat pentru Autoritatea Națională a Vămilelor, direcțiile regionale și/sau birourile vamale.

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,  
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro  
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23  
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 120839